

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 30 Αυγούστου 2004

(Υπόθεση C-371/04)

(2004/C 273/28)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Gérard Rozet και Antonio Aresu, άσκησε στις 30 Αυγούστου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας υπόψη την επαγγελματική πείρα και την αρχαιότητα που έχουν αποκτήσει εντός άλλου κράτους μέλους οι εργαζόμενοι στην ιταλική δημόσια διοίκηση, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 10 και 39 ΕΚ και από το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (¹),
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Στις υπηρεσίες της Επιτροπής υποβλήθηκαν καταγγελίες με τις οποίες προσάπτεται στις αρμόδιες ιταλικές αρχές ότι αρνήθηκαν να λάβουν υπόψη τους, κατά τον καθορισμό των κρίσιμων επαγγελματικών προσόντων, την επαγγελματική πείρα ή την αρχαιότητα την οποία οι καταγγέλλοντες είχαν αποκτήσει εντός άλλου κράτους μέλους.

Υπό το φως της νομολογίας του Δικαστηρίου, η Επιτροπή θεωρεί ότι η αρχή της ίσης μεταχείρισης των κοινοτικών εργαζομένων, την οποία καθιερώνουν το άρθρο 39 ΕΚ και το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68, πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι οι προγενέστερες περιόδους αντίστοιχης υπηρεσίας τις οποίες οι κοινοτικοί εργαζόμενοι έχουν συμπληρώσει στον δημόσιο τομέα άλλου κράτους μέλους πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από την ιταλική διοίκηση, προς τον σκοπό του καθορισμού των κρίσιμων επαγγελματικών προσόντων, σαν να επρόκειτο για πείρα αποκτηθείσα στο πλαίσιο του ιταλικού συστήματος.

Η Επιτροπή θεωρεί, συνεπώς, ότι η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 39 ΕΚ και 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68.

Η Επιτροπή παρατηρεί, εξάλλου, ότι η παράλειψη των ιταλικών αρχών να απαντήσουν στις αιτήσεις της για την παροχή πληροφοριών τη δυσχέρανε στην εκτέλεση της αποστολής που της αναθέτει η Συνθήκη, κατά παράβαση της υποχρέωσης συνεργασίας την οποία προβλέπει το άρθρο 10 ΕΚ.

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division), με απόφαση της 24ης Αυγούστου 2004 στην υπόθεση The Queen κατόπιν αιτήσεως της Yvonne Watts κατά 1) Bedford Primary Care Trust 2) Secretary of State for Health

(Υπόθεση C-372/04)

(2004/C 273/29)

Με απόφαση της 12ης Ιουλίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 27 Αυγούστου 2004, το Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ, αφενός, The Queen κατόπιν αιτήσεως της Yvonne Watts και, αφετέρου, Bedford Primary Care Trust και Secretary of State for Health (Υπουργού Υγείας) που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

Ερώτημα 1:

Λαμβάνοντας υπόψη τη φύση του NHS και τη θέση του βάσει του εθνικού δικαίου, έχει το άρθρο 49 ΕΚ, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα των αποφάσεων Geraets Smits, Müller-Fauré και Inizan, την έννοια ότι, κατ' αρχήν, πρόσωπα που κανονικώς διαμένουν στο Ηνωμένο Βασίλειο έχουν βάσει του κοινοτικού δικαίου έννομη αξίωση να νοσηλεύονται σε άλλο κράτος μέλος με δαπάνη του National Health Service του Ηνωμένου Βασιλείου («NHS»);

Ειδικότερα, κατά την ορθή ερμηνεία του άρθρου 49 ΕΚ:

- α) Υπάρχει διάκριση μεταξύ μιας χρηματοδοτούμενης από το κράτος εθνικής υπηρεσίας υγείας, όπως το NHS, και ασφαλιστικών ταμείων, όπως το σύστημα Netherlands ZFW, ιδίως αν ληφθεί υπόψη ότι το NHS δεν διαθέτει ταμείο που να πραγματοποιεί πληρωμές;
- β) Υποχρεούται το NHS να εγκρίνει τη νοσηλεία σε άλλο κράτος μέλος και να πληρώνει τα έξοδά της, παρ' όλον ότι δεν υποχρεούται να εγκρίνει νοσηλεία ούτε να πληρώνει τα έξοδα νοσηλείας που παρέχεται από παρέχοντα υπηρεσίες ιδιωτικό φορέα εντός του Ηνωμένου Βασιλείου;
- γ) Ασκει επιρροή το γεγονός ότι ο ασθενής εξασφαλίζει νοσηλεία ανεξάρτητα από την αρμόδια μονάδα του NHS και χωρίς προηγούμενη άδεια ή κοινοποίηση;

Ερώτημα 2:

Για την απάντηση που θα δοθεί στο ερώτημα 1, έχει σημασία αν η παρεχόμενη εις είδος από το NHS νοσηλεία αποτελεί παροχή υπηρεσιών κατά το άρθρο 49 ΕΚ;

Αν ναι, και υπό το πρίσμα των πραγματικών περιστατικών που εκτίθενται ανωτέρω, έχουν τα άρθρα 48, 49 και 50 ΕΚ κατ' αρχήν την έννοια ότι:

1. η παροχή νοσηλείας από μονάδες του NHS αποτελεί την παροχή υπηρεσιών κατά το άρθρο 49 ΕΚ;
2. ο ασθενής που νοσηλεύεται από το ίδιο το NHS ασκεί την ελευθερία του να δέχεται υπηρεσίες κατά το άρθρο 49 ΕΚ;
3. οι μονάδες του NHS που παρέχουν νοσηλεία είναι παρέχοντες υπηρεσίες κατά τα άρθρα 48 και 50 ΕΚ;

Ερώτημα 3:

Αν το άρθρο 49 ΕΚ εφαρμόζεται στο NHS, μπορεί το ίδιο ή ο Υπουργός Υγείας να επικαλεσθεί ως αντικειμενική δικαιολογία για ν' αρνηθεί προέγκριση νοσηλείας σε άλλο κράτος μέλος:

- α) το ότι η έγκριση νοσηλείας υπονομεύει σοβαρά το σύστημα διαχείρισης των ιατρικών προτεραιοτήτων του NHS μέσω καταλόγων αναμονής;
- β) το ότι η έγκριση επιτρέπει σε ασθενείς με λιγότερο επείγουσες ιατρικές ανάγκες να επιτυγχάνουν προτεραιότητα έναντι ασθενών με πιο επείγουσες ιατρικές ανάγκες;
- γ) το ότι η έγκριση καταλήγει να εκτρέπει πόρους για να καλυφθούν οι δαπάνες μιας λιγότερο επείγουσας νοσηλείας όσων διατίθενται να ταξιδεύσουν στην αλλοδαπή, με αποτέλεσμα να πλήττουν τα συμφέροντα άλλων οι οποίοι δεν διατίθενται ή δεν δύνανται να ταξιδεύσουν στην αλλοδαπή ή να αυξάνουν τις δαπάνες των μονάδων του NHS;
- δ) το ότι η έγκριση νοσηλείας ενδέχεται να αναγκάσει το Ηνωμένο Βασίλειο να παράσχει πρόσθετη χρηματοδότηση του προϋπολογισμού του NHS ή να περιορίσει την έκταση των μορφών περιθάλψεως τις οποίες διαθέτει το NHS;
- ε) τη σύγκριση της δαπάνης νοσηλείας και τις παρεπόμενες τις δαπάνες στο άλλο κράτος μέλος;

Ερώτημα 4:

Για να κριθεί αν διατίθεται περιθάλψη χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, υπό το πρίσμα του άρθρου 49 ΕΚ, κατά πόσον είναι αναγκαίο ή επιτρεπτό να ληφθούν ειδικότερα υπόψη τα ακόλουθα:

- α) ο χρόνος αναμονής;
- β) η κλινική προτεραιότητα την οποία παρέχει στη νοσηλεία η αρμόδια μονάδα του NHS;
- γ) η διαχείριση της παροχής νοσηλείας βάσει προτεραιοτήτων με γνώμονα την καλύτερη δυνατή διάθεση πεπερασμένων πόρων;
- δ) η νοσηλεία του NHS παρέχεται δωρεάν στον τόπο παροχής της;
- ε) η ατομική ιατρική κατάσταση του ασθενούς, το ιστορικό και η πιθανή εξέλιξη της ασθένειας για την οποία ο ασθενής ζητεί νοσηλεία;

Ερώτημα 5:

Κατά την ορθή ερμηνεία του άρθρου 22, παράγραφος 1, στοιχείο γ), του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71⁽¹⁾, και ειδικότερα της φράσεως «μέσα στα χρονικά όρια που είναι κανονικά αναγκαία για την παροχή [της σχετικής θεραπείας]»:

- α) Είναι τα εφαρμοστέα κριτήρια τα ίδια με εκείνα που ισχύουν για την επίλυση ζητημάτων αδικαιολόγητης καθυστέρησης υπό το πρίσμα του άρθρου 49 ΕΚ;
- β) Αν όχι, κατά πόσον είναι αναγκαίο ή επιτρεπτό να λαμβάνονται υπόψη τα εκτιθέμενα στο ερώτημα 4 ζητήματα;

Ερώτημα 6:

Αν ένα κράτος μέλος υποχρεούται από το κοινοτικό δίκαιο να χρηματοδοτεί τη νοσηλεία σε άλλο κράτος μέλος προσώπων που κανονικώς διαμένουν στο πρώτο κράτος μέλος, πρέπει η δαπάνη αυτής της νοσηλείας να υπολογίζεται, δυνάμει του άρθρου 22 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας του κράτους μέλους κατοικίας;

Αναλόγως της απαντήσεως:

- α) Ποια είναι η ακριβής έκταση της υποχρέωσης καταβολής ή επιστροφής της δαπάνης, ιδίως αν, όπως συμβαίνει στο Ηνωμένο Βασίλειο, η νοσηλεία παρέχεται στους ασθενείς δωρεάν στον τόπο της παροχής της, ενώ δεν υπάρχει εθνική διατίμηση των επιστρεφόμενων στους ασθενείς νοσηλίων;
- β) Περιορίζεται η υποχρέωση στην πραγματική δαπάνη παροχής της ίδιας ή ισοδύναμης νοσηλείας στο πρώτο κράτος μέλος;
- γ) Περιλαμβάνει την υποχρέωση καλύψεως και των δαπανών ταξιδιού και καταλύματος;

Ερώτημα 7:

Έχουν το άρθρο 49 ΕΚ και το άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 την έννοια ότι επιβάλλουν στα κράτη μέλη την υποχρέωση να χρηματοδοτούν τη νοσηλεία σε άλλα κράτη μέλη ασχέτως περιορισμών του προϋπολογισμού τους; Αν ναι, συμβαδίζει μια τέτοια υποχρέωση με την κατά το άρθρο 152, παράγραφος 2, ΕΚ ευθύνη των κρατών μελών σε ό,τι αφορά την οργάνωση και την παροχή των υγειονομικών υπηρεσιών και της ιατρικής περιθάλψεως;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας.